ANUL I — NUMARUL 9

6 PAGINI

Duminică 20 Septemvrie 1942

„VICTORIA"
apare Duminica

REDACŢIA
Compania 2 Propagandă
M.C.G. a Armatei de Uscat

DESEN-ZINCO-TIPAR
Secţia Geografică
a Frontului de Răsărit

VICTORIA

Daţi patriei tot ce este mai bun în voi.

Findcă astăzi se toarce sub ochii voştri soarta de veacuri a lumii.

Mareşal Antonescu

FOAIA MILITARĂ A FRONTULUI DE RĂSĂRIT

CONSILIUL DE PATRONAJ

O înălţătoare operă condusă de d-na Mareşal Antonescu

In expunerea pe cât de sinceră şi însufleţită, pe atât de precisă şi minuţioasă, a d-lui prof. Mihai Antonescu, s'au putut vedea în justa lor lumină înfăptuirile celor doi ani de guvernare ai Mareşalului Antonescu.

Intre atâtea realisări, pentru care această guvernare se înscrie în stima şi recunoştinţa Neamului şi a istoriei, înfăptuirile Consiliului de Patronaj al Operelor Sociale se ţin la un loc de cinste şi demonstrează posibilităţile uriaşe ale entuziasmului pus în slujba dragostei de aproape şi de Ţară.

Pornită într'un început modest şi cu foarte puţine mijloace materiale, opera Consiliului de Patronaj, era sortită să însumeze acel lung şir de fapte vrednice şi omeneşti în ajutorul nevoilor şi durerilor poporului, fapte care stau pildă de stăruinţă şi abnegaţie şi care se oferă laudei şi admiraţiei obşteşti.

Se cuvine subliniată aci, în lumina grăitoarelor cifre şi atestări ale luminoasei expuneri, contribuţia însufleţită şi binevoitoare a doamnei Maria Mareşal Antonescu, care sub oblăduirea atentă a M. S. Reginei Mame Elena, a întreprins o muncă plină de elan şi de dăruire, pentru cinstirea căreia cuvântul măreţ nu ni se pare exagerat. Opera condusă de doamna Maria Mareşal Antonescu a fost într'adevăr măreaţă!

Soldatul plecat pe front, familia lui rămasă lângă ogor şi fabrică, răniţii — aceşti scumpi fii jertfiţi Patriei — suferinzii, sărmanii, pe de altă parte copilul, nădejdea viitorului românesc, studenţimea, şcolarii, toţi au primit în măsură mai mare sau mai mică, într'un fel sau altul, sprijinul, alinarea, ajutorul inimos şi blând al doamnelor din Consiliul de Patronaj.

La început timid şi modest înfiripat, Consiliul de Patronaj poate sta acum exemplu de organisare şi de cârmuire, cu o economie şi o gospodărire admirabile, cu rasă de acţiune întinsă în întreaga ţară, cu asistenţă promptă şi eficace ori unde nevoia, necazul sau suferinţa se arată.

Spitale, centre de reeducare, ajutorarea familiilor soldaţilor de pe front, ajutorarea cu îmbrăcăminte şi alimente a celor ce luptă în câmpiile nesfârşite ale Rusiei pentru mântuirea ţării, asistenţa mamei şi copilului, cantine de tot felul, cămine pentru toţi şcolarii, pentru cei mici colonii de vară, asistenţă socială, ajutorarea refugiaţilor, ateliere, deposite de alimente, fabrici, iată ceeace se poate citi în darea de seamă a înfăptuirilor Consiliului de Patronaj.

Ni se pare această operă mai presus de orice laudă şi de orice admiraţie.

Ea vorbeşte altor regiuni ale conştiinţei decât acelora ale felicitării şi urărilor; ea se adresează dramului de omenie şi de înduioşare care sălăşlueşte în fiecare din noi, ea este grăitoare pentru reservele noastre de iubire şi recunoştinţă.

Vorbe mai mari şi mai potrivite au găsit pentru uriaşa operă de bunăvoinţă şi jertfă împlinită de femeile române sub conducerea doamnei Mareşal Antonescu.

Ne regăsim, în faţa acestor înfăptuiri, toate fibrele de credinţă în soarta acestui Neam, ale cărui virtuţi au putut da, în lumina palidă şi neprielnică a vremurilor de campănă, floarea cea rară a dragostei de oameni.

ROMANIA ŞI MAREŞALUL ANTONESCU

Un articol elogios în presa zilnică franceză

Ziarul *„Le Moniteur"* publică sub titlul „România şi Mareşalul Antonescu", articolul de mai jos:

„S'ar putea oare, ca francezii să nu îndrepte un gând prietenesc României, în aceste zile în care se sărbătoreşte a doua aniversare a venirii la cârma Statului a unui om ca Mareşalul Antonescu, datorită căruia a putut, în împrejurări atât de dramatice, să-şi afirme voinţa de a trăi şi de a se înălţa deasupra vicisitudinilor destinului? A găsi în vremuri grele, în care viaţa sa însăşi este în joc, omul providenţial care să stăpânească cu o mână sigură frânele şi să îndepărteze primejdiile cele mai mari, este un mare noroc pentru un popor. Şi noi francezii ştim ce înseamnă aceasta şi, deaceea, analogiile pe care le putem întrezări între situaţia românilor şi a noastră pare şi mai vie şi mai lucidă simpatia pe care, de totdeauna am avut-o faţă de acest popor viteaz, care, deşi în împrejurări deosebite de ale noastre, a cunoscut ca şi noi urmările nenorocite ale unei politici, căreia clarviziunea nu i-a fost totdeauna trăsătura dominantă. Prost pregătit faţă de evenimentele uriaşe care aveau să se ivească, a trebuit să trăiască, ca şi noi, clipe grele, grave şi îngrijorătoare pentru destinul său. Revoluţia sa politică s'a îndeplinit într'o singură zi, fără vărsări de sânge şi, din acea zi, nu numai că şi-a redobândit speranţele de redresare, dar şi-a însemnat din nou, prin acţiunea lui virilă, locul în istorie.

Astăzi, aşa dar, omagiul poporului român se înalţă către acel care a însufleţit această renaştere.

In toţi marii conducători se regăsesc aceleaşi trăsături: simţul realităţilor, mai întâi, fără de care cele mai strălucite calităţi ale inteligenţei riscă să rămână zadarnice, dorinţa de ordine, curajul, tenacitatea, energia unită cu spiritul de dreptate, încrederea în viitor. Şi acestea sunt şi virtuţile care au însufleţit pe Mareşalul Antonescu, virtuţi înăscute şi pe care a ştiut, din clipa în care a luat conducerea, să le facă a înflori în jurul său.

Prestigiul său indiscutabil îl desemnau tuturor ca pe singurul om capabil de a restaura România şi, dela început, voinţa pe care a arătat-o de a nu se opri la jumătăţi de măsură, de a aborda cu sinceritate şi de a rezolva toate problemele, au făcut să renască zarea administrativă, totul a primit pecetea puternică a personalităţii sale.

Pretinzând mult celorlalţi, îşi pretinde mai mult sie însuşi şi astfel dă zilnic pilda cea mai elocventă. Mareşalul Antonescu trece drept un mare taciturn, dar actele valorează mai mult decât vorbele, când trebue să pui capăt unor neînţelegeri interne, să înviorezi curajul unora, să înfrânezi nerăbdarea altora, să redai încrederea şi nădejdea, fără de care popoarele pot ajunge la desmembrare.

In doi ani, Mareşalul Antonescu a avut de luat hotărîri grave şi nu a şovăit. România este în război, poporul ei luptă eroic în răsăritul Europei. Impotriva bolşevismului nu luptă numai pentru a-şi asigura apărarea continentului nostru, ci şi a civilizaţiei care este şi a noastră.

România nu a vrut să rămână pasivă în această dramă în care se căleşte o lume nouă şi, deaceea, poate fi sigură că va găsi în Europa de mâine un loc demn de ea, demn de trecutul ei, demn de sacrificiile ei. Ea, al cărui trecut are atâtea afinităţi cu al nostru, are dreptul să pretindă nu numai situaţia noastră, dar şi recunoştinţa noastră".

Bătălia Stalingradului

Toate podurile de pe Volga aruncate în aer

Soldaţii sovietici sunt siliţi să apere oraşul până la unul

Berlin, 13. — La Berlin se consideră bătălia dela Stalingrad ca o luptă de uzură, care se va termina cu o slăbire hotăritoare a sovietelor. Cu toată punerea în aplicare de ambele părţi a unui material fantastic, şi cu toate deplasările, pe un teritoriu relativ restrâns, rezultate de pe urma bătăliei din ultimele zile din jurul Stalingradului, această bătălie nu poate fi considerată ca un războiu de poziţie, deoarece nu e vorba aici de acţiuni de luptă staţionară, ci de o fază finală, care va încheia o mare mişcare operativă. Această mişcare a început pe o bază întinsă şi culminează acum în faţa Stalingradului printr'o luptă îndârjită pentru o poziţie strategică hotăritoare. Cercurile militare germane nu consideră defavorabil faptul că sovieticii au opus aici trupelor aliate toate rezervele lor bine instruite împreună cu totalul ultimei lor producţii în material de război. Căci la Berlin, întrebarea dacă Stalingradul va cădea câteva zile mai devreme sau mai târziu, nu e considerată ca hotăritoare, ci hotăritor e numai faptul că vor putea fi complet măcinate şi distruse importante forţe inamice. In privinţa aceasta, conducerea sovietică a dat întrucâtva un ajutor strategic trupelor aliate. Cu pierderi sângeroase extraordinare, bolşevicii au fost siliţi să se retragă şi în ultimele 24 ore în spre interiorul oraşului. Ei dau aci lupte disperate, însă fără nici o nădejde, căci precum anunţă „Isvestia" din Moscova, toate podurile peste Volga au fost aruncate în aer, apărătorii neavând altă posibilitate decât de a se apăra şi de a pieri până la unul. Ziarul militar sovietic „Krasnaja Sweda" aduce în legătură cu aceasta, la cunoştinţa apărătorilor Stalingradului, că pentru ei nu mai există posibilitatea unei retrageri din oraş. Ei trebue să-şi facă datoria cu dinţii strânşi până la moarte, apărând fiecare stradă şi fiecare casă.

După cum se ştie, trupele aliate au atins Volga atât dinspre Nord cât şi dinspre Sud, apropiindu-se şi dinspre Vest tot mai mult de fluviul care are aici o lărgime de peste 3000 m. Presa de seară berlineză subliniază că sovieticii, aruncând în aer podurile de peste Volga, au expus propriile lor armate unei catastrofe, din care nu mai există nici o scăpare. Masele sovietice, silite să apere nebuneşte oraşul în ruine, sunt condamnate la o pieire sigură.

In tinda casei te privesc
In asfințit de soare,
Cum ștergi din ochi suspinând
Cu lacrimi amare.

Și cum pe fus încet, încet,
[illegible] mai de fire,
Te se-nșiră până-n haine,
Un gând de tânguire

Se rotește fusul sfârâind
Ca un bondar în soare,
Iar tu visezi că sunt rănit,
La piept am rană mare.

Atunci lăsași și caierul din brâu
Și firea și fusul,
Și fusul scapă sfârâind,
Iar tu-l frângi cu [illegible].

Din priviri lacrimi apoi
Curente de durere,
Iar pieptu-ți saltă lacrimi,
Dar nu mai ai putere.

Strângându-ți pumnii durerea
Și fiere [illegible] geme;
Dar nu te văd în mâini
E rugă sau blesteme?

Cum te frământă tu măicuța
De ce țara ne cheamă
Ca să luptăm prin alte lumi
Dar n-ai dreptate, Mamă!...

Căci noi luptăm în depărtări
Sub [illegible] drapele
Spre slava Crucii lui Christos
Pe țării noastre sfinte

Luptăm cu [illegible] blestemat
Cu duhul lui Mamon,
Și-l vom înfrânge, l-om sfărâma
Trântindu-l peste Don.

Și peste Volga vom zvârli
Armata sa drăcească,
Căci nu-i putere pe pământ
De noi să ne oprească.

Apoi vom merge în Caucaz
Și lauri vom culege,
Și vom scăpa de jug hain
Creștini de-a noastră lege

Și când apoi biruitori
Ne vom întoarce acasă,
Cu mantii de flori ne va primi
A noastră scumpă țară.

Dar dacă tragicul destin
M-o stinge de sub soare,
Să nu plângi Mamă! [illegible]
Cu cinste și onoare.

Sergent [illegible] Constantin
dintr-un batalion de inf. [illegible]

Cazuri de memorie uimitoare

De curând regisorul Wolfgang Liebeneiner a primit dela un băiat de 14 ani din Troppau (țara Sudeților) dialogurile filmului Bismarck scrise cu rugămintea de a controla dacă sunt juste. Intr'adevăr băiatul a reușit să scrie pe dinafară filmul, cu foarte puține greșeli, după ce l-a văzut de două ori, ceeace denotă o memorie extraordinară. Istoria oferă multe exemple de memorie excepțională. Astfel filosoful Seneca putea să repete imediat 200 cuvinte cari i se spuneau, înainte și înapoi. Un spaniol Fernando, din Cordoba, care a trăit pela 1450, știa, la vârsta de 10 ani, Biblia pe dinafară. La 20 ani știa pe dinafară toate operele principale ale autorilor celebri. Și Pascal știa Biblia pe de rost. Corneille știa toate lucrările sale dramatice pe dinafară. Crébillon se asigura în contra reprezentației nepermise a pieselor sale, scriind versurile abia după ce le declama directorului de teatru și acesta le accepta. Un amator de teatru, Neufvillaine, a tipărit o piesă de teatru a lui Molière, al cărei singur manuscris nu era dat la editor, scriind-o pe dinafară după reprezentația văzută. Racine avea deasemenea o memorie excelentă. La Collège Parc-Royal fu surprins de un profesor citind o carte nepermisă. Când profesorul i-o luă, Racine nu se supără, afirmând că o știe pe dinafară. Un anume Barthold Niebuhr, funcționar la o bancă din Copenhaga, a fost în stare să spună pe dinafară toate conturile băncii, fără greșeală, în numär de 1800, după ce a ars banca. Și dacă se spune despre regele Cyrus al Persiei că ar fi știut pe dinafară toate numele soldaților săi, memoria lui a fost întrecută de generalul Dupont, conducătorul serviciului de spionaj al armatei franceze în timpul războiului mondial. Dupont știa pe de rost toate numele și rangurile tuturor ofițerilor din armata germană și franceză, precum și originea lor, culoarea și formațiunea fiecărei companii, ceeace ar fi putut economisi secțiunii sale o cartotecă de 200.000 de nume, numärul aproximativ al ofițerilor celor două armate.

Strălucita activitate a artiștilor români în străinătate

Viena, 12 (Rador). — In seria strălucitelor reprezentații dirijate de maestrul George Georgescu la opera orașului Viena, s'a reprezentat Duminică, Marți și Joi, într'o nouă montare opera „Aida" de Verdi, cu d-na Lucia Berceanu în rolul titular și cu d-șoara Liveneanu și Răădulescu, ca prime balerine, în balet.

Cu prilejul trecerii sale prin Viena, în drum spre Italia, d. prof. Al. Marcu, ministru subsecretar de stat al propagandei, a asistat la reprezentația de Joi, fiind întâmpinat de d-l primar Blaschke și de d-l intendent Oelli.

D-l prof. Al. Marcu a felicitat călduros pe maestrul George Georgescu și pe interpreții români pentru frumoasa lor activitate românească în străinătate.

Savanții lucrează în timp de războI

Un proect pentru îmbunătățirea climatului european

In „*Der Deutsche Volkswirt*" a apărut de curând articolul doctorului Jauman, un savant german, care ne pune în fața unui plan întreg pentru modificarea climei europene.

D-sa arată că recoltele continentului nostru sunt foarte adeseori deficitare din pricina condițiilor climatice nefavorabile. Climatul european se caracterizează prin ierni aspre ce urmează unor veri toride și prin perioade de ploi urmate de timp secetos.

Unul din scopurile de atins ar fi deplasarea perioadei ploilor dela începutul verii la primăvară. D. Jauman susține că o astfel de revoluție nu-i de loc himerică, cu condiția însă ca o sinceră colaborare să existe între toate țările vechiului nostru continent.

D. dr. Jauman propune mai ales o reîmpădurire sistematică prin care să se reducă evaporațiile cum și îndreptarea, adică regularizarea apelor subterane.

Un alt proect grandios ar fi — după părerea savantului german — lărgirea pasului de Calais și deschiderea unei strâmtori care să taie peninsula daneză și să stabilească o largă comunicare între Marea Nordului și Marea Baltică. Ar rezulta o modificare a regimului Gulf-Streamului și îmblânzirea iernilor, mai ales în Europa de miazănoapte.

Capitalul necesar ar fi foarte mare, admite d-l dr. Jauman, dar n'ar întrece în nici un caz pierderile suferite în urma unor recolte deficitare.

Iată un plan care e menit desigur să aducă schimbări mari nu numai în starea meteorologică a Europei, dar și în viața economică a acestui continent, — această posibilitate fiind foarte apropiată dacă, bine înțeles, planul savantului german ar fi pus în practică în timpul cel mai scurt.

La expoziția din Veneția a fost prezentat filmul românesc „ODESA IN FLACARI"

Veneția, 13 (Rador). — La a zecea expoziție internațională de artă cinematografică a fost prezentat filmul român „Odessa în flăcări", care preamărește lupta pe care românii o duc alături de marii lor aliați împotriva bolșevismului.

Proiecția filmului la care a asistat și d-l prof. Alexandru Marcu subsecretarul de stat român al propagandei, a înregistrat cel mai mare succes.

Foarte aplaudat a mai fost și documentarul român intitulat „Sevastopol" care ilustrează episoade din războiul Crimeei, în timpul căruia soldații români s'au acoperit de glorie.

In cursul după amiezii s'a reprezentat filmul german „Marea Umbră" care a fost primit favorabil de public.

RAZBOIUL SCHIMBA MODA

Dictatorii modei au lipsit de o mare bucurie pe băieții tineri: aceea de a avea mai devreme pantaloni lungi. Vor trebui să aștepte să împlinească 15 ani pentru a-i purta.

In schimb, bărbații nu vor putea purta pantaloni de „golf".

Nici garoafă la butonieră, căci nu vor mai fi butoniere, nici batiste în buzunar, deoarece buzunarul depe piept va dispare.

Trebue să ne gândim că vor întoarce hainele pe dos.

Cum până la urmă tot găsim mijlocul de a ne aranja, butonierele dela reverури și buzunarele vor putea fi superficiale, cu condiția de a fi aplicate fără a se tăia stofa.

Inalta croitorie femenină a fixat noui măsuri: 3.50 m. pentru o rochie, 4 m. pentru un palton.

Este puțin pentru marii maeștri ai modei pariziene, dar geniul lor va completa. O stofă de lână nu va trebui niciodată să dubleze o altă stofă de lână.

Croitorii imaginaseră, cu reînvierea modei bicicletei, o combinație ingenioasă a fustei și a pantalonului: prima se desfăcea arătând pe a doua. Această dublă îmbrăcăminte astăzi e interzisă.

In America nu mai este elegant să fii la modă.

„Vogue" sau „Harper's Bazar" sunt publicațiuni cari au mai mult de 100 pagini hârtie glasată, bogat ilustrată în culori și imprimate, ca și edițiile de lux.

Și iată că guvernul cerea redactoarelor magazinelor „Vogue" și „Harper's Bazar" și tuturor celorlalte magazine femenine, de a propovădui cititoarelor simplicitatea îmbrăcămintelor.

Pentru ca americanii să consimtă să poarte hainele lor vechi, a declarat Harold Stanley Marcus, trebuie să li se explice că moda din 1942 și 1943 nu va fi mai elegantă decât aceea din 1941.

Dar Harold Stanley Marcus n'a avut nici o milă. A insistat și doamnele au înțeles că „o femee prea bine îmbrăcată este o nepatrioată".

Iar alta îi răspunse:

„Mi-aș pierde ușor cămașa pentru a-mi salva libertatea". (Mai ales, fiind dat că o femee elegantă nu mai poartă de mult cămașă).

D-l Donald Nelson a subliniat că toți colaboratorii săi s'au mulțumit să impue restricțiuni severe pentru lungimea pijamalelor, a cămășilor de noapte, precum și în ce privește volanele și manșetele.

Paltoanele, fustele, jachetele vor fi vândute separat. Marcus speră în felul acesta să economisească 100 milioane de metri de stofă.

In Japonia, fuste-pantalon au înlocuit kimonoul.

In Japonia kimonoul este mort. „Mumee-le" se duc pe străzi în fuste-pantaloni. Totuși la ele acasă scot din cufăre strămoșești lungile rochii clasice cu culori strălucitoare, cu desene armonioase și își înnoadă „obi-ul" după cea mai veche tradiție.

Dar ciorapii de mătase nu le lipsesc cum e cazul în America unde d-l Dupont de Nemours a produs 2.900.000 perechi de ciorapi, din „nylon". Este adevărat însă că aceasta s'a întâmplat în 1940.

Dar aceasta nu e nimic în comparație cu cele 40.000.000 de perechi pe care le furniza mătasea japoneză.

Literatura germană de războI

Bibliografia națională germană din Leipzig a înregistrat până la 1 Iunie 1942 nu mai puțin de 748 volume de literatură în limba germană asupra războiului actual. Cărțile se împart astfel: 78 despre faptele de arme ale aviației și marinei de război, 6 despre luptele din răsărit, 12 despre Africa, Mediterana și Balcani, 83 asupra Norvegiei, 105 despre luptele din Vest, 123 asupra Poloniei, 55 asupra evenimentelor premergătoare războiului și 23 asupra cauzelor războiului.

Românii din Moldovanskaja au din nou biserică

Un cuib românesc la poalele munților Caucaz

Sunt câteva zile de când hălăduim pe șoselele ce duc spre culmile Caucazului. Pe harta ce o avem la îndemână stă însemnată localitatea Moldovanskaja, de curând eliberată de trupele credinței și civilizației.

Pornim deci în aflarea localității cu nume care arată prezența unor moldoveni. Și nu ne-am înșelat.

Spre Moldovanskaja

Pe șerpuita șosea ce duce spre Moldovanskaja lăsăm în urma noastră bogate livezi cu fructele ce atârnă greoi pe crengile pomilor. Iată o vie ce pare nesfârșită. Suntem într'una din cele mai bogate regiuni pomicole și viticole din tot Caucazul. Prezența numeroaselor crame în care zac sute de butoaie de diferite mărimi ne arată că aci vinul se găsește din abundență, ceiace nu se poate spune de nici una din regiunile din restul Rusiei pe care am cutreerat-o.

Mașina noastră urcă culmea unui deal. In vale căsuțele albe strălucesc în lumina soarelui tomnatec. Drumul ocolește când spre dreapta, când spre stânga. Iată-ne în fața tablei galbene pe care s'a scris numele satului: Moldovanskaja, continuăm drumul. Suntem la câteva sute de metri de prima casă. Aci a fost o cramă pe care rușii au distrus-o în retragerea lor. Vinul a fost vărsat din butoaie. Oamenii înotau până la genunchi în vinul care se amestecase cu pământul. Satul însă nu poartă semnele războiului.

Pe drum sumedenie de căruțe trase de cai. Alt lucru pe care nu l-am mai întâlnit aiurea în Rusia, unde peste tot, calul a fost înlocuit cu omul care duce poverile trăgând la câte un cărucior cu roți de bicicletă. Seara, pe șoselele sovietice vezi adevărate coloane de asemenea „cărucioare".

„Fiți bine veniți la noi" — ne strigă o femeie care observă în mașină uniformele armatei românești. Tresărim toți la auzul dulcelui graiu moldovenesc. Totul se schimbă în ochii noștri. Avem impresia că ne găsim într'o comună depe dealurile moldovene. In drum doi copii se ciondănesc tot în graiul nostru.

Toți fac roată în jurul mașinei noastre, și încep să ne spună din necazurile lor. Aflăm că în comună sunt 3700 suflete întrunite în 1410 gospodării. Sunt veniți pe aceste meleaguri cu 100 de ani în urmă aduși de un mare boer rus, de prin părțile Hotinului și Sorocei. Au dus o viață tihnită până la venirea bolșevicilor la putere. Din 1933 au fost lipsiți și de biserică iar la școală în locul bătrânului dascăl român, care îi învăța pe copii slova și fapte din istoria românească a apărut un învățător rus, hain, un fost cismar din alt sat, care nu-i mai lăsa pe copii nici să vorbească în limba lor străbună.

Biserica lor frumoasă din mijlocul comunei a fost dărâmată iar în locul ei a fost clădit „clubul sovietic" și o sală de dans. Sufletul românilor a fost atât de batjocorit de sovietici că aceștia închinându-se îi blestemă plângând. Și-au luat icoanele și le-au ascuns și nu le scoteau decât în zilele marilor sărbători. De câțiva ani, însă, regimul terorist i-a împiedicat sub grele sancțiuni să-și mai boteze copiii. Un singur lucru n'au reușit rușii. N'au putut să-i facă să uite graiul lor curat moldovenesc. Au învățat rusește dar această limbă n'o folosesc decât în relațiile lor cu autoritatea.

Avem din nou biserică

O moldoveancă bătrânioară, cu un „baniș" negru pe cap, se apropie de noi și ne spune cu multă mândrie: De Duminică avem din nou biserică. Ne-a dăruit această bucurie comandantul soldaților noștri!

Este într'adevăr o mare bucurie pentru ei. Cât de mult au dorit ei acest lucru pe care nu-l credeau vreodată posibil.

Ii întreb dacă nu și-au schimbat numele și constat că au tot nume ca Ion, Vasile, Costea, Petrea, etc.

Povestea lor este lungă și tristă. Greutățile pe care le-au întâmpinat pentru ca să rămână tot români sunt de neînchipuit. Bărbații nu s'au căsătorit cu străine și nici un rus n'a intrat în familiile lor. Obiceiurile le-au rămas nealterate. Au fost și sunt români.

Sfințirea bisericii

Este sărbătoare mare azi, în Moldovanskaja. Toți sătenii în straie noui așteaptă pe comandantul oștilor române din Caucaz, pe d-l general Petre Dumitrescu, ca în prezența sa să fie sfințită noua biserică așezată în fostul salon de dans construit de ruși pe local vechei biserici.

Generalul român a venit însoțit de numeroși ofițeri superiori ai comandamentului printre care notăm pe d-nii general Arbore, general Zorzor, colonel Leonida, lt.-colonel Grosu, lt.-colonel Ivănescu, dr. profesor Morazi, d-na Nadejda Satzo și d-ra Maria Scodrea, dela „Crucea Roșie" și d-nii cpt. Botez, cpt. Ionescu, lt. Gheorghițescu, slt. Mircea Constantinescu.

In fața bisericii restaurate din ordinul d-lui general Petre Dumitrescu, se găsea toți locuitorii comunei. Copii mulți, foarte mulți ciripesc în graiul nostru și se îmbulzesc ca să fie cât mai aproape de d-l general.

Echipele dela propaganda militară au împărțit iconițe și fotografii cu chipurile M. S. Regelui și Conducătorului Statului. In lumina ochilor fiecărui sătean strălucea chipul tânărului nostru Rege. Se minunau și spuneau: „Tare este tânăr și frumos Regele nostru!"

Slujba religioasă a fost oficiată de pr. cpt. Husariu I. D. Sever, iar răspunsurile le-a dat corul format din săteni și sătence.

După oficierea serviciului divin, preotul militar le-a ținut o frumoasă predică.

D-l general Petre Dumitrescu după aceia a vorbit cu bătrânii satului, întrebându-i de nevoile lor.

Departe, departe, sub poalele munților Caucaz se află un cuib românesc. Fiecare inimă de aci bate în ritmul inimilor din țară. Nu trebue să-i uităm așa după cum nici ei n'au uitat, cu toate suferințele pe care le-au îndurat, că sunt români.

N. DUMITRESCU
corespondent de război

Și-a dăruit casa unui erou

Un înălțător exemplu dat de un constănțean

Un exemplu de patriotism l-a dovedit zilele acestea d-l Aristide Damian, din Constanța, str. Aprodul Purice 15, care printr'o scrisoare adresată d-lui Mareșal Antonescu, Conducătorul Statului, donează o casă pentru un invalid de război în Tulcea.

Iată și fragmentul din scrisoarea către d-l Mareșal:

„Astăzi cedăm această moștenire ce se află în Tulcea, str. Fetițelor 5 unui luptător invalid căsătorit, cu copii, una casă cu loc prevăzut după acte. Ne adresăm Domniei-Voastre pentru a primi acest dar și a-l destina celui în drept și merituos ostaș după dorința Domniei-Voastre".

Pilda bunului român dela Constanța trebue luată ca exemplu de solidaritatea cetățenească. Donând o parte din moștenirea sa, unui luptător dupe front, cu familie și copii, dar fără casă, el a făcut nu numai un gest de înalt patriotism, dar și unul de largă umanitate.

Sa semnat convenția pentru schimbul de mărfuri și plăți dintre România și Bulgaria

Sofia, 12 (Rador). — Corespondentul agenției Rador transmite:

Ministerul comerțului bulgar, direcțiunea comerțului exterior, a publicat Sâmbătă următorul comunicat:

„Ca rezultat al negocierilor economice duse de câtva timp la Sofia, în spiritul amiciției tradiționale, între delegațiile guvernamentale bulgară și română, s'a semnat Duminică 13 Septembrie convenția pentru schimbul de mărfuri și plăți între Bulgaria și România, pentru perioada dela 1 Iulie 1942 până la 3 Iunie 1943.

Noua convenție prevede o mărire însemnată a schimbului de mărfuri în comparație cu anul trecut.

Regimul pentru reglementarea plăților, provenite din schimbul de mărfuri și din alte relații, rămâne neschimbat. Plățile se vor face în conformitate cu convenția care a fost în vigoare până acum.

Din partea Bulgariei va semna d-l Trifon Zoneff, președintele delegației bulgare și directorul comerțului exterior, iar din partea României va semna d-l profesor I. G. Dumitrescu, președintele delegației române".

Se pot trimite mandate postale în țară

Nu se mai primesc mandate poștale particulare pentru front

Se aduce la cunoștința generală că începând dela 12 Septembrie 1942, se suspendă expedierea mandatelor poștale particulare din țară spre front, deoarece se constată că majoritatea acestor mandate se înapoiază, ostașii neavând ce face cu sumele trimise pe front.

Se pot însă expedia în orice timp și situație mandate dela front spre țară.

Informațiuni

Un monument în memoria căpitanului Epure

Duminică 30 August a fost în comuna Căsăuți, (Soroca), sfințirea monumentului ridicat în memoria eroului căpitan Epure Ioan și a ostașilor români și germani, căzuți în lupta pentru desrobirea Neamului.

Au luat parte oficialitățile în frunte cu d-l colonel C. Gheorghiade, prefectul județului Jugastru și col. M. Dimitriu, prefectul jud. Soroca precum și un numeros public venit din împrejurimi.

A fost o slujbă religioasă oficiată de un sobor de șase preoți după care d-l căpitan Dumitrescu Demostene a evidențiat fapta simbolică a eroului care nu s'a clintit din pământul pe care fusese trimis să-l apere. Aici, la răscruce de drumuri, cu ochii spre răsărit a căzut căpitanul Epure Ioan cu credința nestrămutată în Dumnezeu și în dreptate.

D-l colonel M. Dimitriu a închinat pentru Țară, Rege și Conducător.

A urmat un program executat de o companie de poduri.

Incălțăminte din cauciuc sovietic

Ministerul apărării naționale — subsecretariatul de stat al înzestrării — a pus la dispoziția fabricilor de specialitate o cantitate de cauciuc capturată dela armatele sovietice, pentru a fi prelucrată în opinci. Până în prezent s'au fabricat peste 400.000 perechi.

Desfacerea acestor opinci se va face prin agențiile Institutului Național al Cooperației, iar acolo unde nu ființează asemenea agenții, prin Federalele Județene.

Fabricile au primit dispoziții de a expedia opincile confecționate pentru ca la timpul potrivit să fie desfăcute prin organizațiile indicate mai sus.

Un nou succes românesc peste hotare

La Biuroul Internațional al Educației dela Geneva, România are un stand organizat de ministerul culturii naționale.

Standul nostru a fost foarte apreciat, iar Direcția Biuroului Internațional al Educației a prezentat delegatului nostru, călduroase felicitări rugându-l să le transmită și ministerului culturii naționale.

Englezii fac economie de cauciuc

Geneva, 12 (Rador). — Corespondentul agenției D.N.B. transmite:

Din Londra se anunță că în cadrul măsurilor pentru economisirea cauciucurilor, benzinei și uleiului, se va desființa, începând dela 30 Septembrie, traficul de autobuze din Londra și din jurul capitalei Angliei.

Pe tot timpul războiului nu vor mai funcționa deci 28 de linii de autobuze.

DE ZIUA CRUCII

Pelerinaj la Ada Kaleh

Așezământul „Sfintei Fecioare Maria" a organizat în ziua de 14 Septembrie a.c. (Sărbătoarea Inălțării Sfintei Cruci) tradiționala procesiune religioasă la Ada Kaleh pentru biruința Sfintei Cruci împotriva bolșevismului.

Cu acest prilej s'au cinstit alături de eroii noștri și eroii germani căzuți pe frontul de răsărit. Invățământul și clerul din județul Mehedinți, precum și reprezentanții autorităților au participat la această solemnitate.

IN NUMELE FUEHRERULUI

Cuvintele Generalului Förster au fost sobre, ostășești, cuvinte de adevărat luptător german care niciând nu face paradă, nici de vorbe, nici de fapte. Dar ce putere magică iradia ele și cât tâlc se desprindea din fiecare vorbă rotunjită din caldul inimei. In clipa aceea nu mai stăteau față în față câțiva oameni, ci stăteau sufletele celor două popoare înfrățite în cea mai mare și mai sfântă luptă din câte s'au pomenit vreodată: Sufletul poporului german și sufletul poporului român.

„Mi s'a făcut cea mai mare onoare ca să vă remit în numele Führerului decorația „Vulturul Germaniei", simbol al eroismului dvs. și simbol al înfrățirii noastre în lupta contra bolșevismului, pentru isbânda căreia sângele nostru curge amestecat, dealungul și dealatul Rusiei. Infrățire care nu poate duce decât la definitiva și marea noastră victorie".

Așa a spus Generalul Förster în timp ce atârna, pe poziție, lângă Novorosisk, decorațiile pe pieptul celor opt bravi ofițeri din Divizia de Cavalerie. Și niciodată nu s'a simțit mai adânc sentimentul de indestructibilă legătură între cele două popoare, ca în clipa aceea. Pentrucă, în chiar acelaș ceas, jos, numai la 2 km., acolo unde apele Mării Negre fac un cot adânc în munți, la Novorosisk, soldatul german și soldatul român, umăr lângă umăr, pătrundeau în desnădăjduita rezistență a inamicului, sfărâmând, ca de atâtea ori, fiara înebunită de disperare.

Măreț spectacol și sfânt decor pentru încununarea biruințelor unui astaș dar mai ales pentru oțelirea solidarității celor două popoare aliate, peste care, în clipa aceea, bubuitul tunului era supremul sigiliu.

Comparați toate tratatele și toate alianțele cu acest act dumnezeiesc legat între luptătorul german și cel român, aici, sub roiul avioanelor, în bătaia brandturilor, unde cerul și pământul fierb ca un cazan plin de aburi și unde clipită de clipită simți moartea cum se învârtește în jurul tău ca o vânzoteală rece de aer. Comparați...

In numele Führerului! Și mâna Generalului Förster care strângea mâna ofițerului român, urzea în căldura ei firele pentru pânza apropiatei victorii. Nu era o efemeră și circumstanțială strângere de mână. Nu era un act de curtoazie. Era mai mult: un simbol!

Neclintiți, așa cum știu să fie în fața dușmanului, ofițerii Diviziei de Cavalerie au primit onorurile. Ochii lor limpezi, cu sufletul oglindit în luminile lor, au trecut dincolo de oameni și de vreme. Și poate că, într'o străfulgerare de cerească lumină, au zărit o fărâmă din strălucirea zilei de mâine... Numai așa putem înțelege seninătatea care a tremurat ca o undă divină peste chipurile lor.

In numele Führerului!

Lume veche se dărâmă și lume nouă crește sub zodia lui.

Serg. T.R. B. LEONTIN BRUDAȘCU
reporter de război

...ȘI DINCOLO ESTE ASIA!

Peste Don și Kuban spre Caucaz

Zi și noapte înaintăm.

N'am devenit și noi nomazi, care își poartă turmele pretutindeni? Nomazi, căror pământul le este așternutul și cerul acoperișul. Ei călătoresc, își mână turmele înconjurați de câinii lupi prin verdele și cenușiul stepei în adânciturile umede, înspre puțurile adânci cu apă cristalină, înspre oazele stepei.

Vântul amestecă urletul câinilor, al vitelor și sgomotul miilor de copite îl duce peste înălțimi.

Mulți dintre oameni fără patrie duc cu sine case de lemn improvizate pe căruțe în lungul și'n latul stepei.

Unde se opresc, unde poposesc, acolo le este patria, acolo le este casa, acolo le este totul.

Iar nouă luptători ai timpului nou, nu ne merge oare la fel?, la fel colindăm în lung și'n lat stepa Caucazului.

Ca vaporul ne legănăm din loc în loc în valurile stepei.

Ca un ocean fără sfârșit, fără nădejde de coastă, pare lățimea stepei în care puținele sate par insule plutitoare.

Agale trecurăm podul de lemn peste Don, parii trosneau, răsunete înăbușite ne însoțeau.

Venim dinspre locuri mlăștinoase veșnic acoperite de apă, trecem prin, tufișuri imense în care bacilul febrei se ascunde amenințător.

Căldura e arzătoare, gâtlejurile noastre sunt uscate, vedem în fața noastră vase imense de apă potabilă. Ce am da pentru o picătură, o mică picătură de apă!

Stepa dintre râuri, locul de suferință dintre Don și Kuban ne învață să prețuim o gură de apă.

Setea, oboseala toate se amestecă într'una.

Monoton se întinde cenușiul verzui peste imense dealuri, ridicături fără sfârșit. Numai orizontul e singura noastră speranță.

Prin adâncituri, peste coline, prin stânci spălăcite de ploi, la vale, la deal, sbârnâe fără răgaz obosite p'arcă de viață, motoarele noastre. Apoi iar șesuri imense fără de sfârșit.

Acesta este drumul nostru către Sud. Iarba înălbită de praf, pare să se aprindă de soarele dogoritor. Noi înaintăm.

IN LUNGUL ȘI'N LATUL STEPEI

Drumuri și căi de mult le-am uitat, de mult le-am părăsit. Trecem deacurmezișul peste liniile depe hartă și ne strecurăm cu mașini, cu cai, cu trupe pedestre, pe căi neumblate.

Unitățile noastre înaintate, carele de luptă, motocicliștii și trupele pedestre nu cunosc decât numai și numai înainte.

Noi rulăm și mărșăluim zi și noapte. Când dormim noi oare?

Când oare capetele obosite amorțesc la volan? Dacă ne oprim pentru câteva minute, când undeva cu arme ușoare rezistența inamică trebue sfărâmată, atunci amuțim pentru câtva timp. Asta ne este somnul!

Ca animalele sălbatice, ca cirezile înfricoșate, se adună sovieticii predându-se cu răni adânci, sdrențuiți și fără vestminte ne vin înainte. Numai la foarte puțini le ajută norocul să fugă înspre Sud.

Câteodată ne taie drumul coloane de sovietici,, câteodată merg paralel cu noi prin văi adâncite. Asta e lupta în stepă fără de sfârșit.

Noi înaintăm, nu ne îngrijim de ce se petrece în jurul nostru. Timpul ne este măsurat. In stânga și în dreapta, în urma noastră, numai sovietici, dar gurile țevilor de tun, de puști mitraliere, i-au încolțit și pus pe fugă. Din ascunzișuri și stânci, din șanțuri, ne opun rezistențe slabe. O oră, două de luptă dârză, și pornesc spre lagărele de prizonieri. Ei vor să ne oprească, să ne întârzie înaintarea, dar totul e'nzadar. Noi nu cunoaștem decât înainte. Câte odată formează cercuri și luptă fără comandă, fără a ști ce se petrece în jurul lor. Ne orientăți față de pozițiile noastre încearcă zadarnic, adesea pe cont propriu, luptă și vor să ne oprească, să ne fure din timp, ca grosul trupelor să se poată retrage în voie. Noi însă înaintăm. Pe jos în mașini, cu tancuri, cu cai luptăm fără încetare. Gurile țevilor pot să vorbească, tot ce ne iese în cale, netezim ca un tăvăluc. Asta e lupta din stepă!

Fețele noastre prăfuite ne este oglinda de astăzi. Zile și săptămâni dearândul nu ne-am mai schimbat rufăria. Saliva e înegrită, prin dinți nisipul scrâșnește, ochii sunt injectați de roșeață, dar noi tot înaintăm.

Nu ne spălăm cu apă, căci apa e puțină și o picătură e viața e totul pentru noi.

FATA MORGANA

Când umbrele serii ne învăluesc atunci ne apar mii de viziuni. Tablouri din patrie, dela casele noastre, cresc înaintea noastră. Peste culmi prelungite se întinde înaltul povârniș al Woroșilowscului, gândurile aleargă printre dealurile stâncoase ale Dobrogei, iar când cerul instelat neacoperă îmi pare că fiecare stea care lucește îmi aduce un salut dela ai mei.

PESTE CUBAN

Și când se crapă de ziuă pornim din nou la atac, din nou înfruntăm moartea, din nou înaintăm. Aci la Kuban sovieticii cred că pot să ne oprească înaintarea noastră, dar totul e înzadar. Bărci cu motor și mii de camarazi așteaptă doar ordinul de atac, de trecere peste râu. La ora fixată artileria a deschis focul. Sute și mii de țevi din toate armele trag spre malul celălalt. Infernul e grozav. Numai câteva minute și malul celălalt al Kubanului cade sub ploaia noastră de gloanțe. Mii de cadavre plutesc duse de valuri. Sovieticii părăsesc lupta și se pun pe fugă.

Ajunși toți pe malul celălalt, din nou pornește înaintarea spre Sud. Din nou rulăm, din nou mărșăluim. Suntem pe înălțimea dela Rom!!! strigă unul dintre noi.

Armawir rămâne în urma noastră, și dintr'o dată ca din pământ răsare în lumina clară a zilei o baricadă imensă de stânci ce-și înalță spre cer vârfurile încununate de ceață.

Caucazul!!!

Stăm înmărmuriți și privim această minune. In urma noastră am lăsat patria Cazacilor depe Don, în urma noastră se prelinge Kubanul, iar în fața noastră se înalță falnic spatele stâncos al Caucazului.

„Și dincolo este Asia", — spune unul dintre noi, fără a-și da seama de cele spuse.

Ed. PAWLIKOWSKI

Intr'o localitate din spatele frontului

Au fost botezați 160 copii ruși

Săptămâna trecută a avut loc, într'un sat din spatele frontului dela Sud-Est, într'o atmosferă de înaltă simțire religioasă, botezul a 160 de copii aparținând familiilor de muncitori ruși desrobiți de sub stăpânirea bolșevicilor.

Copiii, între 2—10 ani, au fost botezați în dreapta credință ortodoxă, de preotul satului și pr. cpt. Toma Șerbu. Biserica, unde s'a săvârșit taina botezului, i-au mai rămas câteva altare, catapeteasma fiind distrusă de ruși în retragerea lor.

Cu toate că bolșevicii au stăpânit aici 25 ani, totuși n'au putut distruge din suflet credința oamenilor.

De aceea biserica era plină de lume, majoritatea femei. Mamele imediat ce li se botezau copiii, le puneau cruciulițe de gât. Un fapt deosebit de important este că mamele, care aveau copii de botezat, îndată ce vedeau un soldat român îl rugau să-i boteze copilul.

Acei copii, care au fost botezați de preotul militar român, au primit certificate de botez în românește și rusește.

O pedeapsă exemplară

Ministerul afacerilor interne comunică: Domnul Mareșal Ion Antonescu a hotărît ca funcționarul Lucian Dragomirescu dela primăria sectorului Verde din București, prins în flagrant delict de luare de mită, să fie ținut timp de cinci zile în holul primăriei respective cu cătușe la mâini, iar noaptea să doarmă în beciul poliției.

La expirarea acestui termen va fi predat instanțelor judiciare pentru cercetare și condamnare.

Expoziția de radio din Capitală

Sâmbătă 12 Septembrie, în cadrul unei solemnități a avut loc în sala Dalles, în prezența membrilor guvernului și a oficialităților, inaugurarea expoziției germane de radio și televiziune organizată în Capitală între 12—27 Septembrie a.c. de către „Der Werberat der Deutschen Wirtschaft" și „Deutsche Rundfunk-Arbeitengemeinschaft" în legătură cu societatea română de Radio-Difuziune și Camera de Comerț Româno-Germană și în colaborare cu câteva organizații germane de specialitate.

Expoziția este pusă sub patronajul d-lui prof. Mihai Antonescu, vicepreședintele consiliului de miniștri, a baronului Manfred von Killinger, ministrul Germaniei la București și a unui comitet de onoare alcătuit din personalități române și germane.

Organizatorii expoziției germane de radio și televiziune, vor să ofere României prietene o privire edificatoare asupra activității radiofonice germane, deschizînd cu aceasta și în domeniul radiofoniei o epocă de reciprocă înțelegere între cele două popoare care în victorioasele bătălii de pe Frontul de Răsărit pregătesc Europei viitor mai bun.

Evreii nu pot ține în serviciu personal creștin

Ministerul muncii a întocmit din ordinul d-lui Mareșal Ion Antonescu, proectul de lege, privitor la personalul casnic și de serviciu, care a fost îndelung studiat în secțiunile legislative ale ministerului.

Privitor la personalul casnic al evreilor proectul, conform articolelor de față, interzice acestora să țină în serviciul lor personnal creștin.

Dăm mai jos textul celor trei articole privitoare la evrei:

Art. 24. — Evreii sunt opriți de a angaja și utiliza personal casnic și de serviciu de religie creștină. Sunt evrei în înțelesul legii de față, toți cei socotiți evrei în conformitate cu dispozițiunile art. 2 al Decretului-Lege nr. 3473 din 5 Octombrie 1940.

Art. 25. — Evreii sunt obligați ca în termen de 15 zile dela publicarea prezentei legi să depună declarații la birourile de plasare a personalului de serviciu din circumscripția respectivă.

Art. 26. — Prin deciziuni ministeriale se vor lua măsurile ce se vor socoti necesare în ceeace privește plasarea personalului casnic și de serviciu creștin, angajat în momentul de față la evrei.

Franța hotărîtă să scape de evrei

Vichy, 11 (Rador). — Corespondentul agenției D.N.B. transmite:

Vorbind la conferința de presă de Vineri cu privire la chestiunea evreiască d-l Laval a declarat că nici o protestare nu va putea împiedica Franța să se scape de elementele indezirabile.

D-sa a menționat între altele influența precumpănitoare a evreilor la bursa neagră și participarea lor la propaganda comunistă și gaulistă.

Situația pe fronturile de luptă

STALINGRADUL A FOST TAIAT IN DOUA

Trupe puternice de șoc dau lupte de stradă, cucerind casă cu casă

La Stalingrad bătălia continuă cu mare înverșunare.

Pentru a se împiedeca orice retragere a trupelor rusești care luptă la Stalingrad, comandamentul rusesc a aruncat în aer podurile de peste Volga. — Prin această măsură, forțele comuniste nu mai au altă posibilitate decât să lupte până când vor cădea sub focul armelor germane, sau să se arunce în Volga pentru a trece înnot pe malul de Est.

Insă nici această posibilitate nu le este de nici un folos, căci Volga are la Stalingrad o lățime de 3 km., iar acei cari totuși ar reuși să ajungă dincolo, vor fi secerați de mitralierele sovietice așezate anume pentru a împiedeca această disperată încercare. In consecință forțele sovietice dela Stalingrad sunt condamnate la o pieire sigură.

Trupele Germane au intrat în partea de Sud a orașului și au pătruns dinspre Vest și în centrul orașului, atingând astfel Volga în trei sectoare: la Nord de Stalingrad, la centru și la Sud. Totuși având în vedere caracterul desnădăjduit al apărării rusești, bătălia va mai dura probabil câteva zile. Fiecare casă aproape și mai ales colțurile de stradă sunt apărate cu mare înverșunare.

Această dârzenie, care echivalează cu disperarea nebuniei colective — apărătorii știindu-se toți sortiți să piară — poate să întârzie puțin timp cucerirea orașului, căci trupele germane atacă metodic și cu foarte mult foc pentru a avea pierderi cât mai mici. In acelaș timp însă rușii își consumă aci cele mai bune trupe ale lor și pierd o imensă cantitate de material.

•

Berlin, 15 (Rador). — In completarea comunicatului militar de astăzi, se mai dau următoarele amănunte din izvor militar:

Bătălia dela Stalingrad constitue centrul luptelor de pe frontul de răsărit. In timp ce vârfurile de atac înaintate la nordul și la sudul orașului până la Volga țin puternic în mâinile germanilor pozițiile ocupate, oprind atacurile înverșunate de ușurare date de bolșevici și domină Volga de pe ridicături de teren împiedecând grav comunicațiile fluviale și construirea unor poduri de ajutor și totodată dând posibilitatea de a combate cu efect obiectivele inamice de pe malul stâng, atacul frontal contra orașului continuă fără întrerupere.

Cu toată ploaia care a venit brusc, trupele germane au pătruns și mai adânc în interiorul orașului și susțin o luptă violentă, care cere cel mai înalt spirit de hotărîre din partea șefilor mai mici, făcând apel totodată la întreaga voință de acțiune a fiecărui soldat, deoarece atacul nu poate fi dat aici pe o linie unică ci trebue dus de fiecare detașament pe seama sa.

Bolșevicii au folosit pentru sistemul lor de apărare fiecare casă, fiecare curte și fiecare grădină, ridicând obstacole și baraje, minând terenul, instalând puternice puncte de sprijin în cartierele expuse ale orașului, care domină terenul cu focul lor.

Fără o clipă de răgaz, tankurile bolșevice vin la atac împotriva acestor trupe de asalt germane, dar sunt mereu scoase din luptă de focul artileriei, care bat înaintea trupelor.

ULTIMA CARTE...

Fluviul Volga se găsește la hotarul dintre Rusia europeană și Rusia asiatică. Prin lungimea lui impresionantă, — fiind cel mai mare fluviu din Europa — și prin un foarte mare volum de apă, permite circulația vaselor de mare tonaj pe toată lungimea cursului inferior și a altor vase mai mici până adânc pe cursul superior.

Importanța acestui fluviu în desvoltarea economiei U.R.S.S.-ului rezultă din împrejurarea că pe el se pot transporta cantități imense de petrol și derivatele lui, extras din Caucaz și adus în portul Baku de pe coasta de Vest a Mării Caspice, de unde vapoarele îl încarcă și-l duc până în centrul Rusiei europene. Deasemenea se pot transporta tot felul de materiale prime sau fabricate, din interiorul Rusiei până în Marea Caspică, de unde iau drumul către statele din Sudul și Sud-Estul Rusiei, până la golful Persic și în India.

Dacă această arteră are importanța ei deosebită pentru comerțul din timp de pace, acum în timp de războí, când frontul apusean rusesc nu mai are nici-o legătură cu restul lumii decât aceia pe care o oferă portul Murmansk și alta extrem de lungă prin portul Wladiwostok, importanța fluviului Volga devine covârșitoare. Dacă Rușii sunt stăpâni pe Volga și pe Marea Caspică, își pot face în liniște aprovizionările necesare în benzină. Dacă însă le vor pierde vor fi lipsiți de această benzină, care astăzi este elementul esențial al războiului și fără de care nu se mai poate concepe purtarea unui războiu în această epocă în care predomină puterea mașinilor în aer și pe uscat.

Prin urmare pierderea Volgei înseamnă pierderea benzinei din Caucaz și aceasta atrage după dânsa pierderea războiului. Este drept că Rușii mai dispun de o cale ferată care pleacă din Nordul Mării Caspice și de unde pot continua încă aprovizionările cu benzină, dar tonajul care poate fi transportat astfel, este cu totul insuficient forțelor rusești.

Această situație explică disperata rezistență pe care Rușii o opun la Stalingrad.

Acest mare oraș este de două ori important pentru Ruși.

Intâi pentru că aici s'au desvoltat un mare număr de industrii de războiu, cuprinzând fabrici mari de armament de tot felul, avioane, tancuri, motoare, camioane, etc. și

In al doilea rând pentru că se găsește pe Volga.

Pierderea lui înseamnă pierderea unei imense industrii de războiu și împiedicarea circulației vapoarelor pe Volga, ceiace constitue o lovitură mortală dată puterii de rezistență a forțelor armate rusești.

Dar Stalingradul mai este și centrul care leagă Caucazul cu toate bogățiile lui de restul Rusiei.

Prin cucerirea lui de către Germani, ruptura dintre Caucaz și Rusia europeană este definitivă.

De aici înainte operațiunile din Sudul Caucazului nu mai pot avea nici o legătură cu acelea din centrul Rusiei. Spațiul dintre Don și Volga fiind complet închis în regiunea Stalingrad, situația armatelor rusești devine foarte critică.

Pe de oparte forțele din Caucaz sunt obligate să se bată cu fața la Nord, fără a mai putea spera nici un ajutor dela Comandamentul suprem rusesc.

Fiind împinse încet și metodic tot mai la Sud, vor fi scoase din munții Caucazului și aruncate în Turcia și Iran.

Pe de altă parte frontul central rusesc a rămas cu flancul lui de Sud pe Volga, la Nord de Stalingrad, într'o situație foarte critică, expus oricând unei ofensive germane către Nord.

O astfel de operațiune ar avea efecte incalculabile asupra întregului front central rusesc, care ar putea fi aruncat spre Nord.

De această gravă situație își dă seama Comandamentul rusesc și de aceia a adus pentru apărarea Stalingradului toate re- zervele de care a dispus și care au putut ajunge la timp, pe câmpul de bătălie. Intervenția acestor rezerve însă, n'a rea- lizat decât un oarecare câștig de timp, cu pierderi enorme și fără a aduce o schim- bare în soarta Stalingradului care este pecetluită.

Umărul cel mai important al apărării rusești se prăbușește cu toate sforțările desnădăjduite ale apărătorilor.

Și în acest timp Anglo-Americanii, a- liații bolșevismului, în neputința de a con- stitui al doilea front în Europa care să-i ușureze situația, nu pot face altceva decât să transmită Rușilor la radio admirația lor pentru modul cum aceștia știu să-și consume oamenii și materialul în mod inutil la Stalingrad.

„V"

Pe celelalte fronturi

In Caucaz operațiunile de pătrundere în munți se continuă metodic.

La Sud de Noworosisk trupe de infanterie germane a cucerit ultimul fort aflat pe coasta Mării Negre.

Pe valea Terek unități germane au străpuns câteva poziții inamice, distrugând și un număr de baterii.

Contra atacurile inamice date la Noworosisk și pe valea Terek au fost respinse sângeros.

In sectorul Voronej, inamicul a reluat atacurile sale cu forțe puternice, dar a fost respins cu pierderi grele.

La Riew au fost distruse repetate atacuri inamice, pierzând numai într'un singur sector 106 care de luptă.

La Sud de lacul Ladoga, forțe mai slabe inamice au fost încercuite și distruse.

In timpul dela 5—15 Septembrie aviația sovietică a pierdut 1215 avioane, iar aviația germană 87 aparate.

In Madagascar englezii au debarcat noui forțe ocupând un port francez. Inaintarea trupelor engleze este încetinită mult de rezistența trupelor franceze și indigene.

In Oceanul Pacific luptele cele mai importante se dau în regiunea insulei Noua Guinee.

In India tulburările iau proporții din ce în ce mai mari.

Căile ferate sunt stricate de către hinduși, gările sunt incendiate, iar legăturile telefonice și telegrafice sunt rupte.

•

Berlin, 16 (Rador). — Dela cartierul general al Führerului, înaltul comandament al forțelor armate germane comunică:

La Sud-Est de Novorosisk, o regiune de fabrici, prefăcută în fortificații, a fost cucerită cu toată înverșunata rezistență a inamicului.

Pe Terek, au dat greș puternice contra-atacuri inamice.

Victoriosul asalt împotriva Stalingradului, dat de trupele germane sprijinite strălucit de formațiuni ale aviației, câștigă mereu teren. In aceste lupte au fost distruse 20 de tankuri.

Legături de aprovizionare și instalații de pe aerodromuri inamice au fost bombardate ziua și noaptea.

Pe Volga, un remorcher a fost scufundat prin lovituri de bombe în plin.

La Nord de Rjew, inamicul a reînoit atacurile sale, aruncând în luptă puternice forțe de artilerie. Peste tot, inamicul a fost respins cu pierderi sângeroase pentru el. Un tren blindat sovietic a fost nimicit printr'un atac cu bombe.

Pe frontul Volhov, cu prilejul unor operațiuni locale germane încununate de succes, au fost distruse numeroase cuiburi de luptă, pe când la Sud de lacul Ladoga s'au prăbușit atacuri locale inamice în fața focului defensiv german.

Pe lacul Ladoga, avioane de luptă au scufundat un cargobot și au avariat alte trei vase.

Noaptea trecută, avioane de luptă germane au atacat cu bombe de calibru greu Murmanskul și aerodromurile din jurul orașului.

Dela 12 la 14 Septembrie, 227 avioane sovietice au fost doborîte. In acelaș timp, au fost pierdute 23 avioane germane pe frontul de răsărit.

UN NOU „DIEPPE" LA TOBRUK

O nouă încercare engleză de debarcare zădărnicită

Roma, 15 (Rador). — Englezii au încercat să creeze un fel de „al doilea front" african, scrie „Popolo di Roma".

Insă, ca și la Dieppe, încercarea englezilor a eșuat în condițiuni lamentabile. Cinci crucișetoare, un distrugător, scufundate, o vedetă rapidă capturată cu 120 de soldați, un mare număr de parașutiști luat prizonieri, precum și numeroase alte îmbarcațiuni distruse, a fost rezultatul aventurei. Incercarea de debarcare, pe care ei au făcut-o la Tobruk, dovedește că situația englezilor în sectorul El Alamein, unde forțele Axei țin pe loc Armata 8-a Britanică, nu este prea bună.

Hotărîrea comandamentului englez, de a încerca o diversiune la Tobruk, nu poate fi explicată în alt mod. Completa nereușită a britanicilor dovedește trei lucruri: 1. lipsa de experiență și ușurința de care dă dovadă comundamentul englez, punând la cale operații de acest fel; 2. ideia falsă pe care acest comandament și-a făcut-o despre situația strategică din sectorul african și 3. perfecta organizare a apărării noastre.

După înfrângerea suferită, continuă ziarul, nimeni nu se va mira dacă englezii vor spune mâine că au venit la Tobruk numai pentru „a lua informații".

PRIM REDACTOR: LT. REZ.: AUREL M. ALICU.

Permisie cu BUCLUC

Caporale, pentru felul cum în lupte te-ai purtat,
Regimentul ca răsplată o permisie ți-a dat.
Vei călători cu trenul, șapte zile încheiate;
Fii atent la 'napoere căci vom fi și mai departe!

Au trecut vreo șase zile, trenul merge acum prin țară,
Gândurile lui Vasile către cei deacasă sboară.
Se gândește la Săftica, la Ionel, la cel din fase
Nici nu știe cum arată, l'a născut când el plecase.-

Insfârșit iată și gara. A sosit pe înserat.
Nimeni 'n are să-l observe că s'a reîntors în sat.
O să treacă pe la nașu, care-i mare cârciumar,
Și-au să stea puțin de vorbă, să ciocnească un pahar.

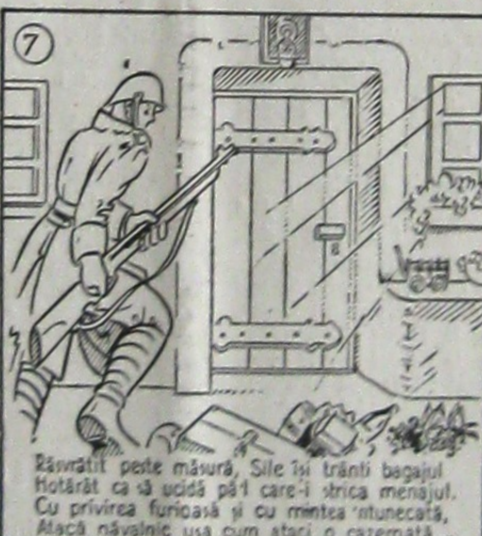
-Bravo măi Vasile tată, ce plăcere c'ai venit!
Auzisem despre tine cum că ai fi fost rănit...
Te-am văzut scris la gazetă și la radio te-a dat
C'ai fi spart o „cazimată"-și'n ruși groaza ai băgat.:

După ce cu anevoie, de nășic s'a despărțit,
Peste câmp o luă spre casă, fiind nițel cam amețit.
Și cum luna privea galeș, țupilată după nori
Se gândi să-i ducă Saftei un buchet frumos de flori.

Când s'apropie de casă, Doamne Sfinte, frățioare,
Negru el văzu 'nainte și deabia stătea 'n picioare...
Cu obloanele deschise, Safta 'n casă petrecea,
S'auzea deafară totul și să creadă nu-i venea.-

Răsvrătit peste măsură, Sile își trânti bagajul
Hotărât ca să ucidă pă'l care-i strica menajul.
Cu privirea furioasă și cu mintea 'ntunecată,
Atacă năvalnic ușa, cum ataci o cazemată.-

Lovitura a fost groazavă, ușa în lături a sburat,
Cei din casă încremeniră, neștiind ce s'a 'ntâmplat.
Și cu ochii plini de groază către cel intrat priviră,
Doar o clipă, căci pe urmă fețele se 'nveseliră.-

-Fii bine-venit vecine, bucuroși de musafiri!
Dar intrarea a fost cam tare, căci de ea și tu te miri!
Sile-și prinse capu'n palme, răsuflarea-i se tae...
Nimerise din greșeală la vecinul său Culae!

A sărit ca ars Vasile, florile doar și le-a luat
Și ca apucat de streche, în ogradă a alergat.
În zadar striga vecinul: "stăi bre omule, ce dracu'
Sile n'auzea de ciudă și-i venea să-și spargă capu'
Auzind zarvă 'n ogradă, Safta 'n tindă a eșit
Și văzându-l pe Vasile, drept la pieptu-i l-a sărit.
-Bine bărbățele dragă, faci atâta tărăboi
Tocmai în mijloc de noapte! -Crezi c'aicea-i la războI?

Sile își sărută nevasta, mângâind-o drăgăstos
Și-i ceru încet iertare că a fost un „păcătos"-
Iar ca nu cumva Culae, cine știe ce să creadă
Aranjară ca la masă împreună toți să șadă.-

VERSURI:
Reporter de război

DESENE:
Din Secția Geografică